Quaresma - Diumenge de Rams

Per Administrador el dg., 09/04/2017 - 09:00

Is 50,4,-7
Fl 2,6-11
Mt 26,14-27,66

Avui és Diumenge de Rams, també anomenat Diumenge de la Passió del Senyor. La Passió de Nostre Senyor Jesucrist és un relat sublim cridat a inspirar les morts i les resurreccions del nostre viure cristià.

Si l'agafem fora del context de la Setmana Santa, la paraula "passió" també significa aquella activitat on s'hi posa molt afecte i, per tant, molta vida. L'escultor és un apassionat de la seva creació i el col·leccionista, dels seus segells. També ens hi referim en l'amor apassionat que viu la parella que frisa per trobar-se de nou. Viure una passió és deixar-se afectar per allò altre, tot sabent que mai es podrà abastar del tot.

En aquest sentit, el que va viure Jesús, des del Sant Sopar fins a la mort en creu, culminant la seva vida històrica, és la passió de Déu per la seva gent.

Cadascun dels gestos i paraules que intercanvia el Senyor amb els actors del relat fa cert el que prefigura Isaïes en el servent sofrent: "El Senyor m'ha donat una llengua de mestre per a que amb la paraula sàpiga sostenir als cansats".

Aquest "passar fent el bé" contrasta amb el progressiu desengany dels deixebles que es senten amenaçats i arriben a vendre el seu mestre com un esclau, per trenta monedes, o el neguen tantes vegades com calgui.

L'amor fins a l'extrem del Senyor també es troba amb la incomprensió dels "homes de Déu", incapaços de reconèixer el seu Fill. Fins i tot, aquells que tenen la màxima autoritat que emanava de dalt, es burlen de l'amor a fons perdut de l'Ungit. I tanmateix Crist els estima, els perdona i els justifica tots ells. Tal és la seva passió pel món que Déu estima.

Diu Isaïes: el Senyor que obre la boca per sostenir amb la paraula, "un matí i l'altre desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble". Així, Jesús obedient accepta que es faci el que Déu vol i no el propi voler, tot i sentir a Getsemaní una tristor a l'ànima com per morir. Més endavant a la creu, Jesús no comprèn el silenci de Déu. I és allí on comença a recitar el psalm 21 "Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?". Però aquest silenci de Déu no fa minvar la passió de Jesús. Com diu el mateix psalm 21: "Força meva, cuiteu a defensar-me". Fins a fer seva l'esperança del salmista: "Anunciaré als germans el vostre nom".

"Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom. Perquè tothom doblegui el genoll al nom de Jesús i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare."

La Passió de Nostre Senyor Jesucrist interpel·la allò que ens mou al fons del cor i ens convida a reconèixer Déu en el nostre desig més pregon. La seva Passió ens porta a sostenir la confiança en el voler de Déu, malgrat totes les dificultats. I finalment, la seva Passió ens recorda que seva –i per tant nostra- és la victòria definitiva.

ETIQUETES
CONFIANÇA PASSIÓ